

Sygn. akt IV K 192/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2018 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Kempieńska – Krawczyk

Protokolant E. S.

Prokurator Łukasz Mamcarczyk

po rozpoznaniu w dniach: 13.06.2017r., 14.09.2017r., 27.10.2017r., 12.06.2018r., 28.06.2018r., 31.07.2018r., 13.09.2018r., 24.09.2018r., 22.10.2018r., 14.11.2018r., 17.12.2018r.

sprawy

1. A. Ł. (1)

c. B. i K. z d. Z.,

ur. (...) w Z.

oskarżonej o to, że:

I. W okresie od 2014 roku do 16 marca 2015 roku w Z. i innych miejscowościach działając w z góry określonym podziale ról, działała w zorganizowanej grupie przestępczej, którą kierowała osoba o pseudonimie „M.” i której celem było popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w tym przede wszystkim wyłudzeń „na wnuczka”

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. W dniu 6 lutego 2015 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z E. L. lat 78, podającym się za jej syna, a następnie funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej syn miał spowodować wypadek i przedstawiając konieczność zapłacenia pokrzywdzonemu większej kwoty pieniędzy doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN, na szkodę E. i J. L. (1), którą następnie w tym samym dniu w C. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

III. W dniu 6 lutego 2015 roku w C. w okolicy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z nieustaloną na chwilę obecną kobietą, po wprowadzeniu jej w błąd co do sytuacji, w której znalazł się jej najbliższy, i konieczności zapłacenia większej kwoty pieniędzy, doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 40.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. W dniu 10 lutego 2015 roku w Ż., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z M. R. (1) lat 77, podając się za członka rodziny, a następnie funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej krewny miał spowodować wypadek i przedstawiając konieczność zapłacenia pokrzywdzonej większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 23.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w G. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

V. W dniu 18 lutego 2015 roku w K., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z I. G. lat 83, podając się za jej wnuka i funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej wnuk miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w G. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. W dniu 27 lutego 2015 roku w D., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z Z. N. (1) lat 82, podając się za jej wnuka, a następnie funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej wnuk miał spowodować wypadek i przedstawiając konieczność zapłacenia pokrzywdzonej większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.100 PLN, którą następnie w tym samym dniu w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VII. W dniu 5 marca 2015 roku w B., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z A. C. lat 77, podając się za jej syna i funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej syn miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 PLN, którą następnie w dniu 6 marca w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VIII. W dniu 6 marca 2015 roku w C., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z M. S. (1) lat 96, podając się za jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej syn miał brać udział w wypadku drogowym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 8.300 PLN, którą następnie w tym samym dniu w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. W dniu 28 kwietnia 2014r. w T. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny ze S. D.

lat 77, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 38.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

X. W dniu 24 kwietnia 2014r. w M. przy ul. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z I. C. lat 80, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XI. W dniu 4 marca 2014r. przy ul. (...) w B. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z K. D. lat 63, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 60.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XII. W dniu 3 kwietnia 2014r. przy ul. (...) w M. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z R. T. lat 79, podając się za członka jego rodziny, po wprowadzeniu go w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem R. i E. T. w kwocie 20.000 PLN i 400 Euro, co stanowi łącznie kwotę 21.846,28 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonego.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. W dniu 27 marca 2014r. przy ul. (...) w Z. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z C. G. (1) lat 80, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIV. W dniu 5 marca 2014r. przy ul. (...) w L. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z M. P. lat 66, podając się za jej wnuka, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże wnuk miał spowodować

wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN i 80.000 koron norweskich, co stanowi łącznie kwotę 60.624 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. W dniu 16 kwietnia 2014r. przy ul. (...) w R. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z E. Ł. lat 78, podając się za jej wnuka, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże wnuk miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.015,50 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. , w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVI. W dniu 24 marca 2014r. przy ul. (...) w K. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z T. H. lat 90, podając się za jego wnuka, po wprowadzeniu go w błąd, co do sytuacji, w której tenże wnuk miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonego.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. W dniu 3 marca 2014r. przy ul. (...) w O. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z A. J. (1) lat 77, podając się za jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże syn miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVIII. W dniu 4 kwietnia 2014r. przy ul. (...) w B. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z D. B. (1) 73, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem D. i Z. B., w kwocie 41.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIX. W dniu 13 lutego 2014r. przy ul. (...) w R. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z H. B. lat 88, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy doprowadziła

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XX. W dniu 12 marca 2015r. w T. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z W. G. (1) lat 81, podając się za członka jej rodziny oraz funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła w G. przy ul. (...) od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXI. W dniu 02 maja 2014r. w S. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z C. D. lat 86, podając się za członka jej rodziny, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła w Z. przy ul. (...) od kolejnego kuriera.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXII. W dniu 05 maja 2014r. w K. przy ul. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z C. G. (2) lat 85, podając się za jej wnuka, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której tenże krewny miał spowodować wypadek drogowy i przedstawiając konieczność zapłacenia w związku z tym większej kwoty pieniędzy, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 43.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu przejęła w R. przy ul. (...) od kolejnego kuriera.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIII. W dniu 10 marca 2015 roku w C., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z H. S. lat 87, podając się za jej wnuka, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej wnuk miał brać udział w wypadku drogowym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 PLN oraz 1.500 dolarów USD, co stanowi łącznie kwotę 25.752 PLN, którą następnie w tym samym dniu w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXIV. W dniu 11 marca 2015 roku w Z., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z J. P. lat 79, podając się za jego syna, po wprowadzeniu go w błąd, co do sytuacji, w której jego syn miał brać udział w wypadku drogowym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w Z. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

2. B. Ł. (1)

s. M. i E. z d. W.,

ur. (...), w G.

oskarżanego o to, że

XXV. W okresie od 2014 roku do 16 marca 2015 roku w Z. i innych miejscowościach działając w z góry określonym podziale ról, działał w zorganizowanej grupie przestępczej, którą kierowała osoba o pseudonimie „M.” i której celem było popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w tym przede wszystkim wyłudzeń „na wnuczka”

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXVI. W dniu 3 lutego 2015 roku w Z., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z J. D. lat 90, podającym się za znajomego jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której syn miał wypadek drogowy i w związku z tym potrzebuje większej sumy pieniędzy doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.000 PLN, którą następnie w dniu 5 lutego w B. przy ul. (...) przejął od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XXVII. W dniu 5 lutego 2015 roku w Z., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z J. L. (2) lat 67, podającym się za jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której syn miał spowodować wypadek drogowy na terenie Niemiec i następnie funkcjonariusza Policji, przedstawiając potrzebę zapłaty większej sumy pieniędzy, w celu uniknięcia zatrzymania doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w B. przy ul. (...) przejął od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

R. Ł. (1)

c. J. i A. z d. Ł.,

ur. (...), w Z.,

oskarżonej o to, że:

XXVIII. W okresie od 2014 roku do 16 marca 2015 roku w Z. i innych miejscowościach działając w z góry określonym podziale ról, działała w zorganizowanej grupie przestępczej, którą kierowała osoba o pseudonimie „M.” i której celem było popełnianie przestępstw przeciwko mieniu, w tym przede wszystkim wyłudzeń „na wnuczka”

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXIX. W dniu 11 lutego 2015 roku w C., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, z określonym z góry podziałem ról, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z A. R. (1) lat 71, podającym się za jej syna, a następnie funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której

jej syn miał spowodować wypadek i przedstawiając konieczność zapłacenia pokrzywdzonym większej kwoty pieniędzy wyłudziła kwotę 20.000 PLN, którą następnie w dniu 13 lutego w G. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

tj. o czyn z art. 286 § k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

orzeka

1. uznaje oskarżoną **A. Ł. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie I, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. **258 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 258 § 1 k.k.** wymierza jej **karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

2. uznaje oskarżoną **A. Ł. (1)** za winną popełnienia czynów opisanych wyżej w punktach II-VIII, XX, XXIII-XXIV, korygując opis czynu z punktu XXIV w ten sposób, iż kwota niekorzystnego rozporządzenia mieniem wynosiła 13.000 PLN, przyjmując, że dokonała ich w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i stanowią one ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona z art. **286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** wymierza jej jedną karę **5 (pięciu) lat** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze **500 (pięćset) stawek dziennych po 75 (siedemdziesiąt pięć) złotych** każda;

3. uznaje oskarżoną **A. Ł. (1)** za winną popełnienia czynów opisanych wyżej w punktach IX-XIX, XXI-XXII przyjmując, że dokonała ich w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i stanowią one ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona z **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** wymierza jej jedną karę **4 (czterech) lat** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze **450 (czteryście pięćdziesiąt) stawek dziennych po 75 (siedemdziesiąt pięć) złotych** każda;

4. na mocy **art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 i § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** orzeczone wobec oskarżonej **A. Ł. (1)** kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny łączy i wymierza jej karę łączną **6 (sześciu) lat** pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze **540 (pięćset czterdzieści) stawek dziennych po 75 (siedemdziesiąt pięć) złotych** każda;

5. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej **A. Ł. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 marca 2015 roku do dnia 22 grudnia 2015 r. godz. 15:35;

6. na mocy art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej **A. Ł. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- **S. D.** kwoty 30.400 (trzydzieści tysięcy czterysta) złotych;
- **W. C.** kwoty 12.000 (dwanaście tysięcy) złotych;
- **K. D.** kwoty 48.000 (czterdzieści osiem tysięcy) złotych;
- **E. i R. T.** kwoty 17.277,28 zł (siedemnaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem 28/100) złotych;
- **C. G. (1)** kwoty 4.000 (cztery tysiące) złotych;
- **M. P.** kwoty 60.624 (sześćdziesiąt tysięcy sześćset dwadzieścia cztery) złotych;
- **A. H.** kwoty 9.000 (dziewięć tysięcy) złotych;
- **A. J. (1)** kwoty 8.000 (osiem tysięcy) złotych;

- **D. i Z. B.** kwoty 32.800 (trzydzieści dwa tysiące osiemset) złotych;
- **H. B.** kwoty 8.000 (osiem tysięcy) złotych;

7. uznaje oskarżonego **B. Ł. (1)** za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie XXV, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. **258 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 258 § 1 k.k.** wymierza mu karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

8. uznaje oskarżonego **B. Ł. (1)** za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w punktach XXVI i XXVII przyjmując, że dokonał ich w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu i stanowią one ciąg przestępstw wyczerpujących znamiona z **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** wymierza mu jedną karę **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze **150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych** każda;

9. na mocy art. **91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** orzeczone wobec oskarżonego B. Ł. (1) kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną **1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy** pozbawienia wolności;

10. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **B. Ł. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 16 marca 2015 r. godz. 7:45 do 17 marca 2015 r. godz. 20:30;

11. na mocy **art. 46 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** orzeka wobec oskarżonego **B. Ł. (1)** obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej **J. D.** kwoty 9.000 (dziewięć tysięcy) złotych;

12. uznaje oskarżoną **R. Ł. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie XXVIII, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. **258 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 258 § 1 k.k.** wymierza jej karę **6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

13. uznaje oskarżoną **R. Ł. (1)** za winną popełnienia czynu opisanego wyżej w punkcie XXIX, czym wyczerpała znamiona przestępstwa z **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.** i za to na mocy **art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** wymierza jej karę **1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca** pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze **150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 50 (pięćdziesiąt) złotych** każda;

14. na mocy **art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku przy zast. art. 4 § 1 k.k.** orzeczone wobec oskarżonej R. Ł. (1) kary pozbawienia wolności łączy i wymierza jej karę łączną **1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności;

15. na mocy art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonej R. Ł. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 16 marca 2015 r. godz. 7:40 do 17 marca 2015 r. godz. 20:20;

16. na mocy art. 627 k.p.k. Sąd zasądza od oskarżonej A. Ł. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej H. B. kwotę **1.344,00 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści cztery złote)** tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru;

17. na mocy art. na zasadzie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 i 6, art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonych wydatkami i zasądza od:

- A. Ł. (1) opłatę w kwocie 7.350 zł (siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych);

- B. Ł. (1) opłatę w kwocie 1.800 zł (jedne tysiąc osiemset złotych);
- R. Ł. (1) opłatę w kwocie 1.800 zł (jedne tysiąc osiemset złotych).

Sygn. akt IVK 192/16

UZASADNIENIE

Wniosek w przedmiocie sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 27.12.2018r sygn. akt IVK192/16 w całości złożył B. Ł. (1) (k- 4676) oraz umocowany w dniu 02.01.2019r. obrońca oskarżonej R. Ł. (2) (k- 4677-4678).

Oskarżeni B. Ł. (1) oraz R. Ł. (1) działali w zorganizowanej grupie przestępczej funkcjonującej na terenie (...), którą kierowała osoba o pseudonimie „M.”. Osoby wchodzące w skład tej grupy działały w ramach z góry określonego podziału ról, ich celem było doprowadzanie starszych osób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, poprzez uprzednie wprowadzenie ich w błąd, co do tożsamości osoby dzwoniącej i sytuacji życiowej, w jakiej znalazł się krewny pokrzywdzonego. Przestępczy proceder polegał na tym, iż n/n osoba z terenu Wielkiej Brytanii dzwoniła do wytypowanych osób starszych i przedstawiał im się, jako znajomy ich krewnego, bądź krewny, który znalazł się w bardzo trudnej sytuacji i pilnie potrzebuje pieniędzy. Podczas rozmowy uzyskiwali od pokrzywdzonych szereg niezbędnych informacji m.in. o posiadanych przez nich środkach finansowych. Następnie byli informowani, że zgłosi się do nich kurier po odbiór pieniędzy a pokrzywdzeni niestety zgadzali się na ich przekazanie.

Kurierami były przypadkowe osoby, które poszukiwały pracy. Z osobami tymi nawiązywano kontakt telefoniczny i oferowano im pracę, która miała polegać na odbiorze przesyłek ze wskazanych miejsc i dostarczanie je w inne miejsca, do oczekujących tam osób. Kurier, który odebrał paczkę od pokrzywdzonych, po kolejnych telefonicznych poleceniach, udawał się we wskazane miejsce, gdzie przekazywał członkom grupy paczki z pieniędzmi pochodzące od pokrzywdzonych.

W zdecydowanej większości kurierzy nie zdawali sobie sprawy z tego, w jakim uczestniczą procederze i co znajduje się w paczkach.

W niniejszej sprawie osobami, które odbierały przesyłki tj. pieniądze uzyskane przez kurierów od pokrzywdzonych byli B. Ł. (1), R. Ł. (1), A. Ł. (1). Osoby te po odbiorze pieniędzy, dzieliły je i przekazywały jej pozostałym członkom grupy przebywającym poza granicami kraju. W tym celu do przewozu pieniędzy wykorzystywali kierowców busów, którym przekazywali koperty z pieniędzmi celem dostarczenia do określonego miejsca, skąd pieniądze odbierała kolejna osoba. Kurierami w niniejszej sprawie byli m.in. świadkowie o kryptonimach „N.” i „Z.”. B. Ł. (1) i A. Ł. (2) działali w w/ w zorganizowanej grupie przestępczej w okresie od 2014 roku do 16 marca 2015 roku w Z. i innych miejscowościach. Oskarżony B. Ł. (1) w dniu 3 lutego 2015 roku w Z. po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z J. D. lat 90, podającym się za znajomego jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której syn miał wypadek drogowy i w związku z tym potrzebuje większej sumy pieniędzy doprowadził ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.000 PLN, którą następnie w dniu 5 lutego w B. przy ul. (...) przejął od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej. Analogicznie postąpił w dniu 5 lutego 2015 roku w Z. kiedy to po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z J. L. (2) lat 67, podającym się za jej syna, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której syn miał spowodować wypadek drogowy na terenie Niemiec i następnie funkcjonariusza Policji, przedstawiając potrzebę zapłaty większej sumy pieniędzy, w celu uniknięcia zatrzymania doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia jej mieniem w kwocie 10.000 PLN, którą następnie w tym samym dniu w B. przy ul. (...) przejął od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej. R. Ł. (1) w dniu 11 lutego 2015 roku w C., po uprzednim telefonicznym kontakcie n/n mężczyzny z A. R. (1) lat 71, podającym się za jej syna, a następnie funkcjonariusza Policji, po wprowadzeniu jej w błąd, co do sytuacji, w której jej syn miał spowodować wypadek i przedstawiając konieczność zapłacenia pokrzywdzonym większej kwoty pieniędzy wyłudziła kwotę 20.000 PLN, którą następnie w dniu 13 lutego w G. przy ul. (...) przejęła od mężczyzny, który odebrał je od pokrzywdzonej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o częściowe wyjaśnienia A. Ł. (2) (k- 4529v-4530, 1888-1889,1891-1892, 1958-1959,2013-2014,2063-2064,3252-3253), B. Ł. (1) (k- 4530-4531,2495,2536-2538,2542-2543,2544-2546v,2563-2564),R. Ł. (1) (k- 4531, 2351-2352,23455-2356,2360-2361) oraz zeznania J. Ł. (2) (k- 4545- 4545v,44-47), M. R. (2) (k- 4545v-4546, 128-129), E. D. (k- 4546-4546v, 19-20,23-24), J. D. (k- 4546v, 12-14,21-2 zeznania świadków: „N.” akta (...), „Z.” akta (...), J. Ł. (2) k. 44-49, 4662-4663v, E. Ł. 68-70, 4391-4392, A. R. (1) k. 199-201,4546v-4547v, P. R. k. 205, 4547v-4548, H. R. k. 227-228,4547v , W. T. k. 226, 4627v-4628, I. G. k. 240-241, 4656-4656v, , M. S. (1) k. 325-327, 339-340, J. S. k. 337-338, M. S. (2) k- 3325, 4628v, B. S. k. 3324, 4572-4572v, H. S. k. 3084-3085, 3311-3314, 4572, J. P. k. 3283-3284v, 4572v-4573, M. O. k. 2962-2964, 4573-4573v, A. C. k. 303-305, 4548, M. S. (2) k. 3325, 4628v-4629, Z. N. (1) k. 268-270, 274-275, P. K. k. 3747-3748, 4575, E. K. k. 3758-3759 4575, R. D. k. 382-383, 386-387, W. G. (2) k-.4549, 391-392,C. G. k- 4574, 3812-3814, K. D. k- 4574-4574v, 3655-3657,3668-3669,3684-3686,3688-3689.E. T. k- 4575-4575v, 3762-3763,R. T. k- 4575v- 4576, 3737-3741,3756-3757, M. P. k- 4576-4576v, 3828-3831,3851-3852,3863-3864,3877-3878,G. M. k- 4621v-4622, 3087-3088,3090-3091,A. M. 4628,558-561,439-440,44445, G. J. k- 4655v-4656, 3957-3958, 3963-3964, A. J. (2) k- 4657, 3951-3953, A. J. (3) k- 4655v-4656, 4039-4040,4043-4044, D. W. k- 4656v-4657, 477-481524-525, C. G. k- 4656v, 483-485, C. D. k- 4656v, 498-500, S. D. k- 4657, 3714-3715, 3723-3724,E. Ł. k- 3895-3903-3904, D. B. (2) k- 4657v, 3974-3976, 3985, Z. B. k- 4657v, 3983, H. B. k- 46657v, 3997-4000,4006-4007,4041-4042,4043-4044,

Jak również dowody z dokumentów: informacja z sieci (...) z dnia 20.03.2015 r. k. 57-58, informacja z sieci (...) z dnia 08.05..2015 r. k. 98-99, kserokopia wydruku potwierdzenia wypłaty pieniędzy w kwocie 23.000zł k. 131, protokół oględzin płyty z dnia 4.11.2016 r. wraz z płytą k.140-143, protokół oględzin płyty z dnia 4.11.2016 r. wraz z płytą k.156-159, protokół oględzin płyty z dnia 7.11.2016 r. wraz z płytą k.161-164, informacje z sieci (...) z dnia 01.04.2015 r. k. 167-171, informacja z sieci (...) z dnia 15.04.2015 r. k. 174-177, portret pamięciowy nr 0463 wraz z załącznikiem nr 2 oraz kopertami k. 222-225, informacja z sieci (...) z dnia 15.04.2015 r. k. 231-232, protokół oględzin płyty z dnia 4.11.2016 r. wraz z płytą k. 250-253, informacja z sieci (...) z dnia 15.04.2015 r. k. 256-257, informacja z sieci (...) z dnia 19.03.2015 r. k. 282-294, informacja z sieci (...) z dnia 15.04.2015 r. k. 314-315, opinia sądowo-psychologiczna dot. M. S. k.334-335, informacja z sieci (...) z dnia 01.04.2015 r. k. 343-375, protokół przeszukania rzeczy z dnia 16.03.2015 r. wraz ze spisem i opisem rzeczy – A. Ł. (1) k. 1806-1816, protokół oględzin rzeczy z dnia 04.05.2015 r. wraz z załącznikami k. 1818-1845, protokół oględzin rzeczy z dnia 08.05.2015 r. wraz z załącznikami k. 1846-1879, protokół zatrzymania rzeczy z dnia 16.03.2015 r. wraz ze spisem i opisem rzeczy – pieniądze pochodzące z przestępstwa k. 2160-2175, protokół oględzin rzeczy z dnia 23.03.2015 r. k.2209-2240, pokwitowanie odbioru z dnia 02.06.2015 r. – J. Ł. (2) k. 2245, pokwitowanie odbioru z dnia 08.06.2015 r. – E. Ł. k. 2248, pokwitowanie odbioru z dnia 03.06.2015 r. – M. R. (1) k. 2271, pokwitowanie odbioru z dnia 02.06.2015 r. – A. R. (1) k. 2274, pokwitowanie odbioru z dnia 03.06.2015 r. – I. G. k. 2277, pokwitowanie odbioru z dnia 02.06.2015 r. – Z. N. (2) k. 2280, pokwitowanie odbioru z dnia 05.06.2015 r. – A. C. k.2283, pokwitowanie odbioru z dnia 05.06.2015 r. – M. S. (1) k.2286, protokół przeszukania z dnia 16.03.2015 roku wraz ze spisem i opisem rzeczy – R. Ł. (1) k.2294-2298, protokół oględzin rzeczy z dnia 29.04.2015 r. wraz z załącznikami opisem rzeczy B. Ł. (1) k. 2305-2346, protokół przeszukania mieszkania z dnia 16.03.2015 roku wraz ze spisem i opisem rzeczy – B. Ł. (1) k. 2424-2436, protokół oględzin rzeczy z dnia 13.05.2015 roku wraz z załącznikami k.2439-2464, protokół przeszukania mieszkania z dnia 16.03.2015 roku wraz ze spisem i opisem rzeczy –P. I. k.2504-2526, protokół przeszukania osoby z dnia 16.03.2015 r. – P. I. k. 2527- 2528, protokół oględzin z miejsca z dnia 16.03.2015 r. k. 2532-2533, protokół eksperymentu procesowego z dnia 24.03.2015 r. – B. Ł. (1) k. 2544-2546, informacja z sieci (...) z dnia 25.05.2015 roku k. 2565-2569, informacja z sieci (...) z dnia 11.07.2015 r. wraz z załącznikiem k. 2572-2580, informacja z sieci (...) z dnia 13.07.2015 r. wraz z załącznikiem k. 2583-2597, informacja z sieci (...) z dnia 11.07.2015 roku wraz z płytą k.2601-2623, informacja z sieci (...) z dnia 21.09.2015 roku wraz z kopertą i płytą k.2634-2666, informacja z sieci (...) z dnia 01.08.2015 r. k.2669-2672, informacja z sieci (...) z dnia 17.08.2015 roku k. 2676-2678, informacja z sieci (...) z dnia 11.07.2015 roku k. 2683-2767, informacja z sieci (...) z dnia 09.08.2015 roku k.2770-2772, informacja z sieci (...) z dnia 22.12.2015 r. k. 2777-2783, informacja z sieci (...) z dnia 21.12.2015 r. k. 2786-2790, informacja z sieci (...) z dnia 05.01.2016 r. k. 2796-2803, informacja z sieci (...) z dnia 21.07.2015 r. k.2807-2834, informacja z sieci (...) z dnia 12.07.2015 r. k. 2840-2924, informacja z sieci (...) z

dnia 09.09.2015 roku wraz z kopertą k.2927-2931, informacje z sieci (...) z dnia 27.10.2015 r. k. 2936-2938, protokół eksperymentu procesowego z dnia 20.10.2015 r. z udziałem świadka –M. O. k. 2968-2973, analiza bilingów połączeń telefonicznych wraz z płytą CD k.2978-2994, protokół oględzin telefonów z dnia 21.07.2015 roku wraz z płytą CD k. 3053-3056, protokół oględzin telefonów z dnia 20.10.2015 roku wraz z płytą CD k.3057-3060, opinia nr 3069/15 z dnia 25.09.2015 roku wraz z załącznikami k. 3070-3079, protokół oględzin akt 2 Ds. 386/15 PR C. Północ z dnia 03.08.2015 roku wraz z załącznikami k. 3.114-3.138, protokół oględzin akt PR w Z. 1 Ds. 399/15 z dnia 09.11.2015 roku wraz z załącznikami k. 3254-3276, dane z sieci (...) z dnia 15.04.2015 roku k. 3292-3293, pokwitowanie odbioru z dnia 09.03.2016 - H. S. k.3340, protokół zatrzymania osoby z dnia 18.04.2017 r. – P. I. k.4195-4198, karta karna P. I. k. 4270, opinia sądowo-psychiatryczna k. 4277-4279 i innych dowodów ujawnionych na rozprawie (dowody ujawnione k- 4658)

B. Ł. (1) w postępowaniu przygotowawczym (k- 24965-2497) przyznał się do zarzucanych mu czynów . Podniósł, iż raz przyjął pieniądze od kuriera, wiedział , że pochodzą z wyłudzeń „od starszych osób”(k- 2495v) lecz nie wiedział z ilu. Zaprzeczał by brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej chociaż, jak podkreślał domyślał się , iż jego ciotka A. Ł. (2) zajmuje się wyłudzeniami „na wnuczka(k- 2495v). Oskarżony bardzo szczegółowo opisał jakie instrukcje otrzymał od A. Ł. (2) celem odebrania przesyłki od kuriera a następnie dostarczenia jej pieniędzy(k- 2496). Nakreślił też jak wyglądał kontakt z „prowadzącym” ten przestępczy proceder oraz kurierem .Dalej wyjaśnił , iż odbierał prawdopodobnie dwukrotnie pieniądze od R. Ł. (1) , które ona wcześniej odebrała od kuriera.(k- 2496v). Przyznał się również do tego, że oprócz w/w sytuacji dostarczał paczki z pieniędzmi pochodzącymi z wyłudzeń „na wnuczka” na polecenie A. Ł. (2) we wskazane przez nią miejsca i opisał te sytuacje (k- 2496v). Analogicznej treści wyjaśnienia złożył przed sądem podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania (k- 2536-2536v) oraz kolejny raz składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym (k- 2542v-2543v, 2563-2564, 2544-2546). Składając wyjaśnienia przed sądem oskarżony podtrzymał wszystkie wyjaśnienia składane w postępowaniu przygotowawczym (k- 4530-4531). Podnosił jednocześnie , iż z uwagi na treść złożonych wyjaśnień czuje się bardzo niekomfortowo wobec A. Ł. (2) i innych. Próba zmiany jego wyjaśnień jakoby został zmuszony przez funkcjonariuszy policji do złożenia takowej treści wyjaśnień jawi się jako naiwna. Zdaniem sądu starał się tym samym oskarżony postawić się w lepszym świetle wobec współoskarżonych a jednocześnie stanowiła chybioną linię jego obrony.

Wyjaśnienia oskarżonego są koherentne, logiczne co do kwestii popełnionych przestępstw zarówno przez niego, A. Ł. (2) i R. Ł. (1), jest konsekwentny w tych zagadnieniach. Oskarżony wyraźnie uzewnętrzniał ogromne problemy z zaakceptowaniem faktu złożenia wyjaśnień obciążających w/w oskarżone. Wielokrotnie podkreślał, iż czuje się niekomfortowo, że złożył takiej treści wyjaśnienia. Podkreślenia wymaga fakt, że to właśnie wpływa też na wiarygodność jego wyjaśnień gdzie logicznie opisał okoliczności dotyczące przekazywania pieniędzy, wskazał osoby, które brały w tym udział, a osoby te (A. Ł. (1) i R. Ł. (1)) przyznały się do zarzucanych im czynów. Dalej wyjaśnienia jego korespondują z zeznaniami pokrzywdzonych.

R. Ł. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśniła , iż wobec niej zapadły już wyroki karne skazujące ją za „wyłudzenia na wnuczka w latach 2010 lub 2011” (k- 2351v) jak i toczą się w różnych sądach takowe postępowania (k- 2351v) co do zarzutów przedstawionych jej w niniejszej sprawie przyznała się w całości do ich popełnienia, jednocześnie oświadczając , iż „nie podam żadnych szczegółów”(k- 2351v) i odmówiła składania wyjaśnień. Składając wyjaśnienia kolejny raz w postępowaniu przygotowawczym (k- 2355-2355v) przyznała się do popełnienia czynu drugiego , do pierwszego nie przyznała się (k- 2355) i odmówiła składania wyjaśnień. Jednocześnie po odczytaniu jej wyjaśnień poprzednio złożonych (k- 2356) podtrzymała je w całości a więc w zakresie przyznania się co do wszystkich zarzucanych jej czynów. Kolejny raz składając wyjaśnienia (k- 2360-2361) odmówiła składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania.

Wyjaśnienia oskarżonej odczytano na rozprawie głównej k- 4531.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom złożonym przez oskarżoną R. Ł. (1) pierwszy raz w postępowaniu przygotowawczym były spontaniczne, przekonujące. Opisała bardzo lakonicznie lecz konkretnie, jasno swoją sytuację, przyznała się

do zarzucanych jej czynów i takowe wyjaśnienia, pomimo późniejszego, jednorazowego, zaprzeczenia, iż działała w zorganizowanej grupie przestępczej, podtrzymała, przyznając, że faktycznie w niej działała (k- 2361). Wyjaśnienia jej co do przyznania się do zarzucanych jej czynów korespondują z wyjaśnieniami B. Ł. (1) oraz zgromadzonymi a opisanymi poniżej dowodami.

Kolosalne znaczenie w niniejszej sprawie mają zeznania świadków „N.” akta (...) , „Z.” akta (...) (k- 4662v-4663v) pełniących rolę kurierów. Z zeznań w/w świadków bezsprzecznie wynika, iż oskarżeni działali w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się wyłudzeniami pieniędzy od osób starszych podając się za ich wnuków, dzieci i wykorzystując naiwność pokrzywdzonych doprowadzali ich do niekorzystnego rozporządzenia ich mieniem. Z zeznań „N.” i „Z.” jasno wynika, że oskarżeni mieli pełną świadomość funkcjonowania tej grupy i jej zasad jak też obowiązującej hierarchii, doskonale zdawali sobie sprawę z tego jaka jest ich rola, którą zresztą świadkowie skrupulatnie opisali. Proceder przekazywania pieniędzy przedstawili bardzo szczegółowo, podobnie jak świadek M. O.. Z ich zeznań wynika, że nawiązano z nimi telefoniczny kontakt oferując pracę polegającą na odbieraniu i przewożeniu przesyłek. Opisali okoliczności związane z odbieraniem pieniędzy od pokrzywdzonych oraz przekazywaniem ich członkom grupy przestępczej. Wskazali jakie kwoty były odbierane od pokrzywdzonych oraz opisali osoby odbierające od nich pieniądze. Rozpoznali również na tablicach poglądowych wizerunki A. Ł. (1), R. Ł. (1) i B. Ł. (1) jako osoby, które odbierały pieniądze. Świadkowie nie mieli żadnych wątpliwości, że biorą udział w procederze wyłudzenia pieniędzy metodą „na wnuczka”.

Z zeznań świadków o kryptonimach „N.”, „Z.” oraz M. O. jednoznacznie wynika, że przestępczy proceder był kierowany i koordynowany przez osobę przedstawiającą się imieniem M., która kierowała działalnością kurierów oraz członków grupy, wydając im drogą telefoniczną szczegółowe instrukcje i polecenia. Osoby, które wchodziły w skład grupy, działały w ramach z góry określonego podziału ról. Do zadań A. Ł. (1), R. Ł. (1) i B. Ł. (1) należało odebranie pieniędzy od kurierów i przekazanie ich kolejnemu członkowi grupy. Zeznania w/w świadków są koherentne, logiczne, bogate w szczegóły, korespondują ze sobą wzajemnie a nadto uzupełniają się wręcz idealnie z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, częściowo z wyjaśnieniami B. Ł. (1), dlatego nie sposób odmówić im wiary.

Pozostali świadkowie a jednocześnie pokrzywdzeni czynami oskarżonych B. Ł. (1) i R. Ł. (1) to **J. L. (2)** (k- 4545-4545v, 44-47) która z niezwykłą szczegółowością opisała przebieg całego wydarzenia podczas którego doszło do wyłudzenia kwoty 10.000 złotych przez nieznanego mężczyznę, telefonicznie, podającego się za jej syna, później za funkcjonariusza policji a następnie przekazaniu pieniędzy kurierowi. Pokrzywdzona odzyskała całość pieniędzy w wyniku działania policji (k- 4545v) . Zeznania świadka są jednolite na każdym etapie postępowania, logiczne, przekonywujące dlatego sąd dał mi wiarę. Analogicznie z powyżej powołanych argumentów, sąd ocenił zeznania **J. D.** wsparte szczerymi, analitycznymi zeznaniami **E. D.**.

Świadek **A. R. (1)** złożyła tożsamej treści zeznania, jak świadkowie powyżej, co do mechanizmu wyłudzenia pieniędzy. Zeznania jej były drobiazgowo, sensowne i współbrzmiały z pozostałym materiałem dowodowym opisanym w sprawie. Zeznania tej samej treści złożył **H. R. i P. R.**, którym sąd przypisał walor wiarygodności z uwagi na fakt iż wzajemnie uzupełniają się z zeznaniami A. R. (2), i brak w nich chwiejności. Pokrzywdzona odzyskała pieniądze w wyniku działań policji (k- 4547).

Pozostali przesłuchani w niniejszej sprawie świadkowie czy też zeznania, których zostały ujawnione przed sądem jak :J. L. (2), M. R. (2), E. D., J. D., E. L., W. T., I. G., M. S. (1), J. S., M. S. (2), B. S., H. S., J. P., M. O., A. C., Z. N. (1), P. K., E. K., R. D., W. G. (2), C. G., K. D., E. T., R. T., M. P., G. M. A. M., G. J., A. J. (2) A. J. (3), D. W., C. G., C. D., S. D., E. Ł., D. B. (2), Z. B., H. B. tworzą niepodzielną całość. Świadkowie Ci jednolicie opisują przestępczy proceder, jedyne różnice polegały wyłącznie na wysokości wyłudzonych przez oskarżonych pieniędzy, miejscu zamieszkania pokrzywdzonych, miejscu wydania pieniędzy, osobie kuriera, i osoby za którą sprawca się podawał (wnuki, dzieci). Mechanizm działania oskarżonych jednak pozostawał niezmienny we wszystkich przypadkach. Telefonicznie kontaktował się z nimi nieznaną mężczyzną, który podawał się za członka rodziny lub funkcjonariusza Policji, a następnie informował, że potrzebuje większej sumy pieniędzy w związku ze spowodowaniem wypadku drogowego. Pokrzywdzeni, przejęci losem rzekomego członka rodziny, zgadzali się przekazać żądane kwoty pieniędzy. Wówczas przyjeżdżali do nich

kurierzy, którzy odbierali od nich pieniądze. Kiedy następnie pokrzywdzeni kontaktowali się z swoimi krewnymi, okazywało się, że nie było żadnego wypadku i nie toczy się przeciwko nim żadne postępowanie karne. Zeznania w/w świadków a to głównie pokrzywdzonych jak i kurierów wzajemnie się dokompletują dlatego nie sposób odmówić im wiary. Sąd nie znalazł żadnych podstaw by podważać ich wiarygodność, tym bardziej, że znajdują pełne oparcie w dowodach dokumentarnych opisanych powyżej przy powołaniu stanu faktycznego (k- 4658). Dowody z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, a w szczególności protokoły przeszukań, oględzin, eksperymentów procesowych oraz informacji w postaci wykazów połączeń i ich analiz, potwierdziły osobowe źródła dowodowe. Sąd nie ma zastrzeżeń co do rzetelności zgromadzonych dokumentów i jako dowodom obiektywnym sąd dał im wiarę. Podnieść m.in. należy, iż np. informacje nadesłane ze spółek telekomunikacyjnych jednoznacznie potwierdzają, że w datach i godzinach podanych przez pokrzywdzonych nawiązane były z nimi połączenia telefoniczne. Sąd nie ma zastrzeżeń co do wiarygodności zeznań w/w świadków oraz rzetelności przedstawionych przez firmy telekomunikacyjne informacji.

Analogicznie pozytywnie sąd ocenił zeznania świadków zawnioskowanych w trybie art. 333 § 2 kpk (k- 4658, k-4292v).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jednoznacznie potwierdził fakt istnienia zorganizowanej grupy przestępczej i udziału w niej A. Ł. (2), B. Ł. (1) i R. Ł. (1) oraz ich udziału w procederze wyludzeń pieniędzy od pokrzywdzonych w postaci współsprawstwa metodą tzw. „na wnuczka”.

Podnieść należy, iż istotą tej formy popełnienia przestępstwa jest to, że znamiona przestępstwa realizowane są wspólnie przez kilka osób działających w porozumieniu. Dla przypisania współsprawstwa czynu zabronionego nie jest konieczne wykazania, iż każdy ze sprawców zrealizował wszystkie znamiona czynu zabronionego. Wystarczające jest uznanie, iż sprawcy łącznie swym działaniem znamiona te zrealizowali. Przy współsprawstwie podstawą odpowiedzialności karnej za całość czynu jest porozumienie, w ramach którego każdy ze współsprawców został uświadomiony jakie fragmenty zachowania przestępczego zostaną przez niego wykonane, a jakie obejmuje tylko wolą w postaci zaakceptowania podziału ról. Porozumienie to nie musi być zawarte w odpowiedniej formie. Dla bytu przestępstwa wystarczy porozumienie przez świadome podjęcie wspólnego działania, jeśli nawet nie miało ono charakteru umowy. Zgodność woli w działaniu, a nie w składaniu deklaracji świadczy o istnieniu porozumienia między sprawcami przestępstwa. Porozumienie może być podjęte w sposób wyraźny lub konkludentny, zarówno przed, jak i w trakcie wykonywania przestępstwa (Kodeks karny, część ogólna Komentarz pod redakcją prof. dr hab. G. Rejman. Wydawnictwi C. H. Beck, Warszawa 1999). Współsprawstwo jako jedna z postaci sprawstwa oznacza wykonanie czynu zabronionego wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, a to z kolei oznacza zachowanie zgodne z podziałem ról, co sprawia, że nie każdy ze współsprawców musi osobiście realizować wszystkie znamiona przestępstwa, każdy jednak musi podejmować takie działanie, które łącznie z działaniem innego uczestnika porozumienia zmierza do dokonania przestępstwa. Innymi słowy, dla przyjęcia współsprawstwa nie jest konieczne, aby każda z osób działających w porozumieniu realizowała własnym działaniem znamię czynu zabronionego (...), lecz wystarczy, iż osoba taka - dążąc do realizacji zaplanowanego wspólnie czynu - działa w ramach uzgodnionego podziału ról, co najmniej ułatwia bezpośredniemu sprawcy wykonanie wspólnego celu. Tak więc cechą współsprawstwa jest to, że umożliwia ono przypisanie jednemu ze współsprawcy tego, co uczynił jego współnik w wykonaniu łączącego ich porozumienia (postanowienie SN z dnia 5.05.2003 r. sygn. akt V KK 346/02). Zdaniem sądu nie ulega najmniejszej wątpliwości, iż wszystkie wyżej opisane przesłanki zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Podnieść też należy, że działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw to szczególna postać porozumienia i istnienia więzi organizacyjnej, opartej na porozumieniu". Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 listopada 1997 roku, sygn. II AKa 282 / 97, Prok. i Prawo 1998 / 9 / 18) i takowe zostało wykazane, że istniało.

A. Ł. (2), B. Ł. (1) i R. Ł. (1) działali w zorganizowanej grupie przestępczej, którą jest grupa co najmniej trzech osób, mającym na celu popełnienie przestępstwa lub przestępstw. Podnieść należy, iż grupa taka nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról i ustalonym kierownictwem (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 9 października 2000 r., II AKa 90/00, Biul. Prok. Apel. 2001, nr 11 oraz wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia

2000 r., II AKa 184/00, KZS 2001, z. 1, poz. 26; por. też A. M., *Przestępczość zorganizowana. Zarys problematyki (w:)* Kryminologiczne i prawne aspekty przestępczości zorganizowanej, Szczytno 1992). Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności.

Oskarżeni brali udziału w zorganizowanej grupie przestępczej polegającej na udziale w popełnianiu przestępstw, dla których dokonania grupa została zawiązana. Oczywiście jest, że skoro istnieje grupa o wyznaczonych celach przestępczych, kierowana przez jedną osobę lub nawet grupę osób, o pewnym, chociażby podstawowym stopniu zorganizowania, prowadząca systematyczną działalność przestępczą przy wykorzystaniu tych samych możliwości i osób, to udział w poszczególnych przestępstwach tej grupy stanowiących cel jej działania, jest nieformalnym, poprzez akceptację tychże celów, przystąpieniem do grupy i braniem udziału w jej działalności (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 listopada 2005 roku sygnatura II Aka 343/05 OSA 2007/5/23).

Przedstawione i opisane powyżej dowody jednoznacznie potwierdzają, fakt istnienia takiej grupy i przynależność do niej oskarżonych. W grupie tej istniał określony i stały podział zadań, począwszy od kurierów odbierających pieniądze od pokrzywdzonych, poprzez osoby odbierające od nich pieniądze i przekazujące innym członkom grupy. Każdy z uczestników tej grupy wykonywał swoje zadania we współdziałaniu z innymi jej członkami, i z pełną świadomością obejmującą całe przestępcze zachowanie oraz że jego działanie jest konieczne dla funkcjonowania pozostałych trybów przestępczego systemu.

Sąd uznał, że oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów a wina ich nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Przestępstwo z art. 258 § 1 kk ma miejsce gdy sprawca bierze udział w zorganizowanej grupie przestępczej albo związku mającego na celu popełnianie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego.

Przestępstwo stypizowane w art. 286 § 1 k.k. polega na motywowanym celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzeniu innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd, wyzyskanie błędu lub niezdolności do nienależytego pojmowania przedsięwziętej czynności. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości danej osoby. Może zostać ono osiągnięte przez przemilczenie, zaniechanie poinformowania o faktycznym stanie rzeczy. Wprowadzenie w błąd może następować także za pomocą tzw. faktów konkludentnych, a mianowicie takiego zachowania sprawcy, z którego pokrzywdzony sam ma – według zamiaru sprawcy – wysunąć błędne wnioski. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k., należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) zarówno to, że wprowadza w błąd inną osobę (względnie wyzyskuje błąd lub niezdolność do należytego pojmowania przedsięwziętego działania), jak też i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.06.2009 r., WA 16/09, Prok. i Pr. – wkł. 2009/11-12/8). Podmiotem wprowadzającym w błąd i rozporządzającym mieniem mogą być różne osoby (zob. wyrok SA w Rzeszowie z dnia 30.04.2013 r., sygn. akt II AKa 26/13).). Określone w art. 286 kk. przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. celowościowej odmiany przestępstw kierunkowych. Powyższe ujęcie znamion strony podmiotowej wyklucza możliwość popełnienia oszustwa z zamiarem ewentualnym. Zamiar bezpośredni winien obejmować zarówno cel, jak i sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. Przypisując sprawcy popełnienie przestępstwa określonego w art. 286 § 1 kk, należy wykazać, że obejmował on swoją świadomością i zamiarem bezpośrednim (kierunkowym) nie tylko to, że wprowadza w błąd inną osobę ale także i to, że doprowadza ją w ten sposób do niekorzystnego rozporządzania mieniem i jednocześnie chce wypełnienia tych znamion (vide wyrok SN z dnia 4.06.2009 r., sygn. akt WA 16/09). A zatem sprawca podejmując działanie musi mieć wyobrażenie pożądaną dla niego sytuacji, która stanowić ma rezultat jego zachowania. Zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel, jak i sam sposób działania zmierzający do zrealizowania tego celu. W ocenie Sądu, jak wykazało postępowanie dowodowe, oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim kierunkowym popełnienia przestępstw. Jeżeli zaś popełnianie przestępstw stanowi, jak w przypadku oskarżonych stałe źródło dochodu lub popełniają przestępstwa działając w zorganizowanej grupie przestępczej, to pełna kwalifikacja czynów zarzucanych oskarżonym musi zawierać art. 65 § 1 k.k.

Sąd uznał iż **B. Ł. (1)** dokonał zarzucanych mu przestępstw (XXVI i XXVII) w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dlatego sąd stwierdził, iż stanowią one ciąg przestępstw i wymierzono za w/w czyny jedną (na korzyść dla oskarżonego) karę przy zast. art. 91 § 1 k.k.

Przy wymierzaniu oskarżonemu **B. Ł. (1)** kar jednostkowych Sąd brał pod uwagę stopień winy (wina umyślna, zamiar bezpośredni), a także stopień społecznej szkodliwości czynów, który z uwagi na sposób działania oraz wyrządzoną szkodę sąd ocenił jako znaczny. Mając na względzie przedstawione okoliczności, Sąd uznał, że orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności (xxv) kara 6 miesięcy pozbawienia wolności i za czyn (XXVI I XXVII)kara 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz kara łączna 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczone kary grzywny są karami współmiernymi do stopnia społecznej szkodliwości oraz stopnia winy, a zarazem w należyтым stopniu realizującą cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Orzeczone kary nie stanowią zdaniem Sądu wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonego, albowiem mieszczą się w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Równocześnie nie są też przejawem pobłażliwości wobec sprawcy. Oskarżony dopuścił się czynów o znacznym stopniu karygodności, zaś motywami jakimi się kierował (chęć osiągnięcia korzyści majątkowej) nie mogą zasługiwać na aprobatę. Sąd wyraża przekonanie, że orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe są jedynymi, które w jego przypadku są w stanie spełnić wszystkie cele, tak w zakresie prewencji indywidualnej – zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonych, jak i w ramach prewencji generalnej – cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu orzeczone kary dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego.

Przepisy kodeksu karnego stanowią, iż sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia cięższych na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego i popełnieniu. Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu B. Ł. (1) kary (jednostkowe i łączna) w pełni uwzględniają zarówno stopień jego winy, jak i społeczną szkodliwość popełnionych przez niego czynów.

Podobnie jak w przypadku oskarżonego B. Ł. (1) Sąd wymierzając kary jednostkowe wobec **R. Ł. (1)** (czyn XXVIII 6 miesięcy pozbawienia wolności i XXIX 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności) miał na względzie, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy i uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu, biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzekł wobec R. Ł. (1) karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolości. Sąd uznał, że w przypadku oskarżonej nie zachodzą podstawy do zastosowania pełnej absorpcji jednocześnie jednak Sąd wykorzystał korzystną metodę łączenia kar i nie oparł swego rozstrzygnięcia na zasadzie kumulacji, a wymierzył karę która swym wymiarem jest bliska zasadzie absorpcji, uznając iż takie kary są wystarczającą oceną zachowania oskarżonej. Sąd miał na względzie przede wszystkim fakt, że pomiędzy czynami, zachodzi ścisła więź podmiotowo - przedmiotowa, lecz miał sąd na uwadze, to, że waga jak i społeczna szkodliwość przestępstw jej przypisanych jest znaczna. Oskarżona był karana za te same przestępstwa i brak w jej życiu jakiegokolwiek resocjalizacji. Zdaniem sądu wyłącznie orzeczona kara w w/w wymiarze, jako kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania jawi się jako sprawiedliwa. Podkreślenia wymaga fakt, iż przypisanych jej czynów dopuściła się w warunkach art. 65 § 1kk. Należy też w tym miejscu uwypuklić lekceważący stosunek oskarżonej wobec wymiaru sprawiedliwości, nigdy, bowiem pomimo prawidłowego zawiadomienia jej o toczącym się wobec niej procesie nie stawiała się do sądu.

Orzeczona oskarżonym B. Ł. (1) i R. Ł. (1) kara grzywny przez swoją dolegliwość pozwoli im odczuć represję karną za popełnione czyny i zniechęci ich do wchodzenia konflikt z prawem w przyszłości. Liczba stawek dziennych jest pochodną znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynów, jakich się dopuścili, natomiast wysokość stawki

dziennej uwzględnia ich status materialny. Podnieść należy, że oskarżeni są ludźmi młodymi bez jakichkolwiek przeciwwskazań do podjęcia i kontynuowania pracy.

Jako, że w niniejszej sprawie oskarżony B. Ł. (1) i R. Ł. (1) byli zatrzymani, to na mocy art. 63§1 k.k. Sąd zaliczył B. Ł. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 16.03.2015r. godz. 7:45 do 17.03.2015r. godz.20:30 a R. Ł. (1) od 16.03.2015r. godz.7:40 do 17.03.2015r. godz. 20:20.

Sąd na zasadzie art. 46§1 k.k orzekł wobec oskarżonego B. Ł. (1) obowiązek naprawienia szkody wobec pokrzywdzonej J. D. w wysokości 9.000 zł.

Pokrzywdzeni czynami oskarżonych a to A. R. (1) oraz J. L. (2) zwrócono pieniądze dlatego też nie orzeczenie w/w obowiązku stało się zbędne.

Sąd miał na względzie, iż pomiędzy datą orzekania, a datą popełnienia czynów zarzucanych oskarżonym nastąpiła zmiana ustawy i z uwagi na przepis art. 4 k.k. zastosował sąd ustawę wcześniejszą jako korzystniejszą dla oskarżonych.

Sąd nie widział podstaw do zwolnienia oskarżonych z wydatków, którymi ich obciążył stosownie z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 4 i 6 , art. 3 ust. 1 i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.

Prokurator złożył wniosek w przedmiocie sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 27.12.2018r. syg. Akt IVK 192/16 odnośnie A. Ł. (2) wyłącznie w zakresie orzeczenia o karze łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. 4 w/w wyroku(k- 4679)

Orzekając wobec oskarżonej **A. Ł. (2)** karę łączną pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami, który jest ścisły z uwagi na zbornosc czasową czynów, działania w zorganizowanej grupie przestępczej a także, iż ich kwalifikację prawną. Podejmując decyzję w przedmiocie ukształtowania wymiaru kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji Sąd wziął pod uwagę kryteria zawarte w ugruntowanym orzecznictwie Sądu Najwyższego jak i sądów apelacyjnych. Wskazać należy, iż przy wymiarze kary łącznej uwzględniać należy przede wszystkim związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 2 lipca 1992 r., II Akr 117/92, KZS 1992, z. 3-9, poz. 50). Sąd wziął zatem pod uwagę, iż przestępstwa te zostały popełnione w stosunkowo niewielkich przedziałach czasowych, popełnione w podobny sposób w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. Przy wymiarze kary łącznej należy ponadto porównać stopień społecznej szkodliwości przestępstw, co do których orzeka się karę łączną. Ostatecznie wymierzona oskarżonej kara łączna jest karą surowszą, niż wynikająca z zasady pełnej absorpcji, a zarazem znacząco łagodniejsza, niż wynikająca z zasady kumulacji. Sąd uznał, że w przypadku oskarżonej zasadnym jest orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji. Orzeczonej kary pozbawienia wolności uzmysłowi oskarżonej niedopuszczalność tego typu społecznie szkodliwych zachowań, realizując funkcję wychowawczą i cele prewencji szczególnej. Równocześnie wymagania kary w zakresie prewencji generalnej zostaną także spełnione, gdyż kara będzie pozytywnie oddziaływała na potencjalnych sprawców, poprzez odstraszenie ich i kształtowanie postawy społecznie akceptowanej oraz uświadomienie społeczeństwu, w szczególności osobom ze środowiska oskarżonej, że każdy ponosi adekwatną odpowiedzialność karną za popełnione przestępstwo.

Istotny wpływ na wymiar kary miał również sposób działania oskarżonej oraz następstwa jej czynów. Działanie oskarżonej było dla pokrzywdzonych nie tylko finansowym ciosem, lecz ogromnym traumatycznym przeżyciem. Podczas przesłuchania pokrzywdzonych na rozprawie ewidentnie było widać, że pomimo upływu czasu od zdarzenia, nie mogą o nim zapomnieć, utracili poczucie bezpieczeństwa, nadal odczuwają lęk, towarzyszyło im ogromne uczucie rozszalaenia, ponieważ tylko niektórym zwrócono pieniądze lecz nawet Ci potwornie zdarzenie to boleśnie wspominają. Praktycznie we wszystkich przypadkach pieniądze te były owocem oszczędzania przez pokrzywdzonych przez całe życie, często z przeznaczeniem na jakiś ważny cel w ich życiu czy to pomoc rodzinie, czy też na ratowanie własnego zdrowia. Takich następstw czynów nie można bagatelizować, lecz muszą one znaleźć odzwierciedlenie w wymiarze kary. Jednocześnie kara proponowana przez Prokuratora w wymiarze 8 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności jaw się

jako zbyt surowa. Wymiar orzeczonej kary łącznej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości, przez co kara ta spełni także cele prewencji ogólnej i jak wykazano wyżej także szczególnej.

SSO Barbara Kempieńska-Krawczyk